

Behrsaines Deenu ritmi

1989. gada jūlijs

Mūsu bērni šogad saņēmušies!

«Bērsaines» laukos beigusies biešu ravēšanas sezona, kas vienlaikus saucama par skolēnu darba vasaru. Tāpat kā iepriekšējā gadā, arī šoreiz kolhozs uzņēma septiņas palīgu vienības, kas apkopa 20 ha. Un, lūk, kā katru gadu, varam rezumēt bērnu padarīto. Iekavās lasāmi vienības komandiera un čaklākā strādātāja uzvārdi.

1. V11VKV «Kurmitis» (I. Puriņa, E. Ruņģis).
2. Jaunburtņieku skola (J. Nīgalis, D. Pļavnīks).
3. V11VKV «Knīpas un knauķi» (I. Bondare, I. Lezdiņa).
4. V11VKV «Bitīte» (R. Kolesovska, A. Ceslis).
5. V11VKV «Rācenītis» (I. Luzika, K. Selecka).
6. V11VKV «Rūķītis» (T. Egļite, V. Zaķis).
7. VMK strādājošo bērni (I. Kuple, L. Strahova).

Kā jau redzat, ļoti cēlies mūsu ciema skolas lotosnieku prestižs. Ja vēlaties salīdzināt ar pārno gadu, tad uzšķīriet savā bijetenu komplektā augusta numuru. Par Jaunburtņieku skolas vienības rūpīgāko ravētāju tika atzīts mūsu veterinārās ārstes Vēsma Pļavnīces dēls Dainis, kurš pabeidza 6. klasi. Tāpat ar labu vārdu un nelielu piemiņas velti varējām atzīmēt arī jaunāko skolēnu — Solveiņas Tīsu, Eināra Burceva un Jāņa Skirmanta — rūpīgumu. No vecāko klašu skolēniem pateicību izpel-

nījās Līga Švēde, Jānis Bergs un Elīna Doķe. Palaidņus šoreiz neminēšu. Apzinātas nepāklaušības piemēru mūsu skolas vienībā šogad nebija, bites tika gan rūpīgi izravētas, gan izretinātas, tamdēļ arī pelnītā otrā vieta rokā. Lai vecāki tomēr varētu apjaust, cik čakli un prasmiģi bijuši viņu bērni, piebildešu tikai to, ka abu mazāko zēnu — Eināra Burceva un Jāņa Skirmanta — izpeļņa sastādīja 50 rubļu. Tātad, mīļās māmiņas un tēti, noskaidrojiet, cik nopelnīja jūsu atvase, un tad jau aptuvens priekšstats būs.

Kolhozā desmit dienas pūlējās arī mazie otrklasnieki. Domājām, ka tas viņiem būs ļoti daudz, tomēr septiņi mazuļi šo pārbaudi izturēja godam. Biešu tīrums pievārēts un brīvpusdienas nopelnītas! Iepriecināja arī mazās pirmklasnieces Baibas Bernes čaklums. Ļoti labi, ka Baibiņa nespēja mierīgi dzīvot pa māju, nepalīdzējusi savam kolhozam. Vecāku lielu ieinteresētību un atbalstu darba sezonā izjuta Solveiņa Tīsa un, uzmuninājumu saņēmusi, nopelnīja krietnu skolas naudu ziemai. Ļoti rūpīgi katru bieti apbrušināja Inta Meldere. Bet vislielākā pateicība gan pienākas mūsu skolotājam, vecmeistaram Jūlijam Nīgalim. Viņš jau sen aizgājis pensijā, taču joprojām turpina pielikt savu

palīga roku gan skolas, gan kolhoza interesēs. Vēl paldies skolotājam Dacei Jēkabsonai, kurā arī strādāja ar jaunburtņieku vienību.

Dažos vārdos — par otras mūsu šefības skolas veikumu. Šogad mēs pilnīgi atteicāmies no vidusskolēnu diennakts vienības. Diemžēl arī 4.—7. klašu komandas bija nokomplektētas vāji. Izņēmums ir vienīgi «Kurmitis», mūsu šisvasaras laureāts, kura bērni pat benzīna deficīta dienās tomēr ieradās «Bērsainē» — paši ar saviem velosipēdiem no Valmieras. Pārējās «varoņskolas» vienības vai nu grēkoja kvalitātes ziņā, vai arī nespēja savākties pilnā sastāvā. «Rācenīti» darbojās tikai puse no paredzētā palīgu skaita. Izveidojies tāds stāvoklis, ka pilsētnieki tagad skraida pa Valmieras ielām bļaudami, ka laukos nedrīkst lietot ķīmikālijas, bet, padzirdējuši, ka runas varētu aizstāt ar nezāļu ravēšanu (tās bez ķīmijas iedarbes zaļo jo kupli), paziņo, ka tas ir darbs zem viņu goda. Un ne jau tikai pieaugušie tā spriež, līdzīgi izteicās V11VKV 4.—5. klašu bērni.

Ar rūgtumu jāatzīst, ka vispaviršākie palīgi šogad bija savākti mūsu šefības uzņēmuma — mēbeļu kombināta — darbinieku bērnu brigādē.

AIVARS KANGARS,
iecirņņa agronomis

3. vidusskolu, 1984. gadā — LLA Zoolinženierijas fakultāti. Speciālisti: divus gadus strādāja LLA, tad — Tukuma rajona «Dzirkstele».

Lai tev, Daiga, «Bērsainē» ražīgs ganampulks!

Anglijā klausās par Bērsaini

Viens no skanīgākajiem un negaidītiem notikumiem jūlija sākumā bija pasauleslavenās televīzijas un radio korporācijas BBC (bi-bi-si) korespondenta viesošāns Bērsaines ciemā. Laikam vēl pavisam nesen mēs neviens nespētu ticēt, ka tāds brīnums var notikt. Bet fakts paliek fakts: angļi gatavoja divus 45 minūšu raidījumus par perestroiku PSRS, un mūsu saimniecībai tajos atvēlēta vieta. Precīzāk gan būtu teikt — jaunā zemtura Gunāra Ulmaņa saimniecībai, jo tieši zemnieku sētu dibināšanās atveda viesus pie mums. G. Ulmanis atbildēja uz jautājumiem un, šķiet, angļiem bija tikams sarunu biedrs. Jautājumus uzklaušīja un atbildēja arī Roberts Bernis, jo ciemiņus interesēja zemturu attiecības ar kolhozu. Jādomā, ka tagad angļi mūsu Gunāra un Roberta balsis jau dzirdējuši.

Līdzīgā sakārā var pieminēt kādu neoficiālu sarunu, kas R. Bernim bijusi ar rajona lauksaimnieku vadību. Izrādās, Valmierā uzzinājuši, ka mūsu priekšsēdētājs savulaik skolā padziļināti mācījies angļu valodu. Tagad tiekot dibināta grupa, kurā iesaistītie speciālisti varētu stažēties kādā kapitalisma valstī, iespējams, Kanādā. Tāda saruna ir bijusi, bet, cik tas viss būs reāli, rādīs laiks.

Kā Sandris Jāņus ligoja

Ārā spīdēja saule. Mehanizatori steigda sarūpēt kolhoza brūnājam sienu. Bet mehānisko darbnicu vadītājiem vaļsbrīžos dungojās dziesmiņa par kādu pazudušu dēlu:

Kur tas Sandris ir palicis,
Ka vairs neredz tu —
Laikam kādā krogā ticis,
Jautri uzdzīvo.

Metinātājam Sandrim Melgailim lielajā karstumā laikam bija sajukušas jūnija nedēļas, jo viņš tautas svētkus sāka svinēt jau 18. jūnijā. Pēc tam jau droši vien nāca apskaidriba, bet vai gan sika mīsekļa dēļ ies istos svētkus ignorēt? Tā nu Sandris tā vietā, lai metinātu sienu vācamos agregātus, deviņas dienas dzīvoja ligošanas nojausmās. Bet ar to metinātāja dekainie piedzīvojumi vēl nebeidzās. Viņš sastapa savu kaimiņu Tāli Ragaini un devās ciemos pie Ziedoņa Svēdes. Tur visi trīs vīri iesaistīja alkoholisko dzērienu lietošanā nepilngadīgo Dagmāru Knospiņu, droši vien gribēdami bērnam aprādīt, cik alkohols ir bezgala pretīgs. Bet dzīve ir dzīve, tā nebeidzas tik skaisti kā pasākās: uzradās iecirkņa inspektors un sastādīja administratīvo protokolu. Varbūt labi, ka notika tikai tā... Tagad Sandris atkal metina dzelzus.

Skandējiena himna.
Somiete Outi Seikkula.

N. CERCINA foto

MIERA KILOMETRI BĒRSAINES CEĻOS

Septītā jūlija rītā mūsu ciema laudis bija neparasti rosīgi, jo pa Bērsaines teritoriju bija gaidāms starptautiskā Miera marša dalībnieku soļojums. Jau iepriekš kolhoza priekšsēdētāja Roberta Berna vadībā izplānojām, kā sagaidīsim, ar ko ciemiņus pacienāsim, kā paši Miera maršam kaut uz dažiem kilometriem pievienosimies. Tā pulksten 11 pie Ramšām, kur sākas mūsu teritorija, sagaidījām Amerikas latvieša Ulda Ohaka vadītus, tālu ceļu mērojušus cilvēkus. Bērsaines tautfrontiēti ieradās ar nacionālajiem karogiem, pārējie ar ziediem, dziesmām un mūziku. Visus sveicā Roberts Bernis un aicināja tālāk ciema ceļos. Kopējā gājiena sākumā aiz Lukstiņiem pie Briedes upes notika pirmās iepazīšanās. Mielo-

jāmies ar bērsainiešu cienastu — Latvijas maizīti (paldies Lidijai Jerkinai par cepumu!), ar medu tieši no kārēm (paldies Guntim Melderim, viņš arī akordeonu bija paņēmis līdzi!), piedzerot istu, neapstrādātu «Bērsaines» labāko brūnālu pienu. Turpat vēl skanēja dziesmas un uzvirpuļoja latviešu tautas dejas, dažs drosmīgais vēl nopeldējās Briedes upē, un tālais ceļš turpinājās. Miera gājiena virzījās uz Dikļu ciemu, bet mēs ciemiņus pavadijām līdz sava ciema robežai. Patikami, ka «Vākšēnu» iedzīvotāji gājiena dalībniekus sveica ar ziediem, tikpat uzmanīgi bija arī «Vitolu» mitnieki. Pie Dikļu ciema robežas mūs sagaidīja dikļieši ar atspirdzinošiem

dzērieniem, kas svelmainajā dienā īsti labi noderēja. Viņi bija sagādājuši arī drošku pajūgus, lai dotu iespēju pavizināties. Tieši pulksten 14 atvadījāmies un pieņemām uzaičinājumu piedalīties atpūtas vakarā Dikļos, lai sāktu paziņanos turpinātu, lai sarunātos miera un draudzības valodā.

Gājienā piedalījās arī žurnāla «Liesma» korespondente Dzintra Subrovskā, kura cenšas reģistrēt it visus, kas šai gājienā veikuši kaut puskilometru kopā ar pamatgrupu. Sīkāku aprakstu viņa sniedz «Padomju Jaunatnē» un noteikti — savā «Liesmas» žurnālā, varbūt jau septembra burtņīcā.

V. AUNIŅA,
ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja

DARBA UN SADZĪVES LIETU HRONIKA

Atkal sniedzam galvenās ziņas no pēdējām divām valdes sēdēm.

Baiba Cielava nolēmusi izstāties no kolhoznieku sastāva, bet Aldis Diura pēc dienesta Padomju Armijā pieņemts par mežstrādnieku un arī par mūsu kolhoza biedru. Toties Alda priekšnieks, mežzinis Elmārs Režgalis saņēmis nopelumu par nekārtībām mežu izciršanas darbu organizēšanā.

Darba laikā negaidīts reibums bija pārsteidzis Vladimīru Zukovu. Vēl negaidītāk tai brīdī Volodja trāpījās pa skatienam tādiem laudim, kam grīļīgi strādnieki nepatik: administratīvais protokols un 50 rubļu skāde.

Pagalām neveicas traktoristam Ivanam Kogutam. Viņš uz valdes sēdi gada laikā ieradās jau ceturto reizi. Ivans nekādi nevar atrast

isto porciju šnabja, kas būtu jādzer, lai neieklūtu ķēzā, — 9. jūnijā nācās kavēt darbu, jo pārdozēšana atkal bija novedusi atskurbtūvē. Traktorists nu ir stingri rāts un brīdināts par izslēgšanu no kolhoza.

* * *

Jauns pārzinis degvielas bāzei — uz turieni pārcēla Dzintru Burcevu, kura vairs nevēlējās strādāt grāmatvedībā.

Irēna Veļikanova pieņemta darbā par kontrolasistenti, jo Marta Skujiņa, kas veica šos pienākumus, aizgāja pensijā.

Sarmitei Fišerei dota iespēja strādāt lauku brigādē un kļūt par kolhoznici. Viņa izstājusies no Naukšēnu arodskolas un, saņemot attiecīgu rajona nepilngadīgo lietu

inspekcijas nosūtījumu, grib kļūt patstāvīga.

Nikolajs Ivanovs par darba kavēšanu atlaists no amata. Savukārt Guntars Auniņš ar savu paviršo attieksmi pret telkopību izpelnījies pārceļšanu uz lauku brigādi — varbūt pie sirds būs zemkopība?

Dzintra Lubīņa atbrīvota no darba pēc pašas vēlēšanās. Par paviršību darbā no viņas pēdējās darba algas trešdaļa palika kolhoza kasē. Līdz ar Dzintru no kolhoza pēc pašas vēlēšanās atvadījies arī Andris Lubīšs. Tāpat pēc pašas iniciatīvas no darba aizgāja telkopēja Zigrīda Sveķe.

Jaroslavs Gutarovs un Jānis Vitols izteikuši vēlēšanos mācīties par traktoristiem Ozolu skolā un uzņemti par kolhoza biedriem.

JAUNĀ
ZOOHĒNIKA

Ar prieku varam vēstīt, ka jautājums par galveno zootehniķi «Bērsainē» beidzot ir atrisināts. Pie mums sākušies strādāt Daiga Silīna. D. Silīna uz mūsu postu pārnākusi no Tukuma rajona kolhoza «Dzirkstele». 1979. gadā viņa beigusi Valmieras Viesura

Liellopu un cūku kopēju darba rezultāti uz 1. jūliju

PIENA RAŽOŠANA							
	Vid. govju skaits	Bruto izslauk.	Izp. %	No govju kg	± pret 1988 g	Vieta I šķ. Iekš. pat. %	
Priede Grieta	25,9	52015	39,3	2008	-539	16.	
Ogņeva Zaiga	24,0	50553	49,1	2106	-153	10.	
Melgaile Sarmīte	25,0	56219	49,8	2249	-148	6.	
Ragaina Marta	26,4	56270	42,2	2131	-120	9.	
Lielvikuli	101,3	210329	43,7	2076	-287	IV 89	12
Laiviņa Maiga	19,6	43776	53,8	2233	+72	7.	
Sakne Arija	21,5	59231	61,1	2755	-299	1.	
Nevarauska Dace	17,0	35118	44,1	2066	-162	13.	
Snēvele Marija	18,5	41749	47,6	2257	-96	5.	
Centrs	76,6	180922	52,3	2362	-67	II 97	13
Stūriņa Ilga	55,7	96689	56,5	1736	-396	18.	
Lubiņa Dzintra	54,4	81332	49,7	1495	+50	20.	
Ludzeni	110,1	182760	54,6	1660	-114	VI 79	12
Paparde Daina	46,0	81919	48,4	1868	-79	17.	
Gutarova Jevgeņija	43,2	102030	54,3	2362	+235	4.	
Dailidjonoka Zin.	43,0	89289	46,0	2076	-308	12.	
Jonīņa Inta	42,0	86252	49,8	2054	+83	14.	
Vākšēni	174,3	363470	49,6	2085	-17	III 93	11
Mutjanko Silvija	17,7	46960	50,1	2653	-66	2.	
Berga Aija	16,6	43650	46,5	2630	-182	3.	
Baļlas	34,1	92159	49,2	2703	-69	I 78	15
Elmēre Marta	23,3	47094	47,2	2021	-209	15.	
Lazdāne Sarmīte	22,9	39465	42,3	1723	-381	19.	
Sveicāre Anna	20,7	45300	48,2	2188	-446	8.	
Janele Skaidrite	22,4	46658	51,8	2083	+122	11.	
Jaunzēmeles	89,3	178507	47,4	1999	-80	V 83	14
Saimniecībā	585	1208147	49,7	2065	-108	88	12

JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI						
Kopējs	Jūnijā		No gada sākuma			VGK realizēto jaunlopu st.
	svara pieaug. kg	diennakts pieaug. g	svara pieaug. kg	diennakts pieaug. g	+ vai - pret 1988.g.	
Audzējamo jaunlopu kopējiem						
Bērziņa Zina	2533	734	15511	807	+74	
Maiko Tatjana	1334	614	12484	672	+12	
Risevs Vladimirs	1115	580	6508	612	-37	
Silde Pēteris	1210	705	4720	610	-	
Kukjāne Irēna	323	360	3543	673	+150	
Auniņš Guntars	743	230	6741	423	+49	
Sveķe Zigrīda	255	207	1392	202	-99	
Kukmilka Vizma	706	653	4921	650	+121	
KOPĀ	8219	524	55817	608	+33	
Nobarojamo jaunlopu kopējiem						
Vilnis Gunārs	429	560	4189	611	+91	19
Taube Anna	1853	781	6726	666	+117	1
Soloveiko Rasma	1623	823	7254	730	+71	
Krankele Ņina	772	603	5286	802	+186	24
Eglīte Vineta	937	793	4907	767	+195	25
Kragļikova Dzidra	1286	913	6933	998	+332	25
Kuvāņņikovs Aleksandrs	1109	815	7725	1087	+242	47
Zelča Elza	1568	926	7895	968	+238	33
Cirulis Miervaldis	673	778	4495	752	+392	23
KOPĀ	9821	810	51221	837	+214	
SAIMNIECIBĀ	18496	646	111227	695	+100	

NOBAROJAMO CŪKU KOPEJU DARBA REZULTĀTI						
Kopējs	Jūnijā		No gada sākuma			VGK real. cūku sk.
	svara pieaug. kg	diennakts pieaug. g	svara pieaug. kg	diennakts pieaug. g	+ vai - ar 1988. g.	
Nobarojamo cūku kopējiem						
Kukians Valdis	7021	963	36178	581	+134	558
Vilne Ceslava	2447	600	14387	609	+43	149
Kukjāne Sofija	1400	610	8379	589	+46	124
Silde Pēteris	1732	617	2337	541	+69	-
Kopā	12600	765	61281	587	+109	831
2-4 mēneši veciem sivēniem						
Kukiane Marija	2870	249	28288	417	+155	
SIVĒNU IEGUVE						
Uzvārds, vārds	Iegūts jūnijā	Plāns no gada sāk.	Izpilde	Sādzinot ar 1988. gadu + vai -	Vidējais sivēnu skaits mēneša	Saglabāšanas procenti
Ragaina Reģina un Ragaine Anita	362	1661	1874	+184	8,0	90,7

Šogad sienam jābūt!

«BDR» veidotājs A. Kangars par siena laika problēmām aprunājās ar mehanizatoriem Dmitriju Kiriloviču, Antonu Stūriņu, Aivaru Miķelsonu un Mariju Vorfolomejevu, kā arī ar laukkopēju Jāni Priedīti.

D. KIRILOVIČS: — Sākumā nekādi neveicās ar siena presēšanu. Ja vienu dienu ražīgi strādājām, nākošajā vairs nebija ko darīt, jo plāvēji netika nost no priekšas.

M. VORFOLOMEJEVA: — Labi, ka man jāpļauj tikai ganības. Ar kultivēto zālāju laukiem es arī galā netiktu. Pat ganības pļaujot, es ne vienmēr varēju izpildīt dienas normu. Aploki ir nelīdzeni, un pļaujmašīna ātri lūst.

A. STORINS: — Dažviet zālāji bija sakrituši veldrē un pļaušana neveicās. Tais vietās arī ārdīšana un vālošana nesekmējās.

D. KIRILOVIČS: — Sevišķi rūgti, ja tehnika viļ pašā karstākajā siena laikā. Kā jau vienmēr, tad arī rezerves daļas grūtāk dabūjamas.

A. MIĶELSONS: — Manuprāt, siena preses šogad strādā labi. Bet šķūņos ļoti trūkst cilvēku.

J. PRIEDĪTIS: — Lauku brigāde vien visu nevar paspēt. No rīta atbrīvojām ventilatorus no izžvētā siena vai vācām no lauka sapresētās siena ķipas, bet pēc pusdienā jau stājamies šķūņu pantos pieņemt jauno sieni.

A. MIĶELSONS: — Uz lauka vedējiem nebija jānīkst bezdarbībā, jo preses strādāja ritmiski, toties šķūņos tikt vaļā no kravas izrādījās liela problēma.

J. PRIEDĪTIS: — Labi vēl, ka talkā nāca būvbrigāde. Pastrādāja arī speciālisti, kas talkoja otrajā maiņā. Ļoti slikti, ka mēs, lauku brigādē strādājošie, neko nezinājām, cik dienā esam nopelnījuši. Gada sākumā iekārtoja ļoti labas veiktā darba un samaksas uzskaites lapas, bet tās stāv tukšas un tiek aizpildītas tikai divas reizes mēnesī.

A. STORINS: — Ar traktoristu darba uzskaites lapām stāvoklis ir mazliet labāks. Arī darba organizācija mani apmierina.

D. KIRILOVIČS: — Jūlija sākums bija padevies silts un saulains. Varbūt mazliet pietrūka vēja, tad siens nevis vīstu, bet kārtīgi žūtu. Sapresēta apvītā siena ķipa tāpat ziemu jauki smaržojoša vis nesagaidis. Vispār strādāt varēja, un šogad sausā siena plānu jau nu vajadzētu izpildīt.

«BDR» PIEBILDE. Šogad no viena hektāra zemes mums jāiegūst 47 cnt ilggadīgo zālāju ražas. Bet to, cik mums jāgatavo rupjā lopbarība, varat izpētīt šī gada marta «avizītē».

PIENA SKĀBŠANA MAKSĀ RUBĻUS

Ludzēnu fermā saskāba 1140 kg piena. Par to zaudējums 249 rubļu apmērā acimredzot vajadzētu piedzīt no ZET sistēmas, jo viņu meistarus mūsu valde uzskata par nelaiemes vaininiekiem.

Jaunzēmelēs piens gan kombinātam piegādāts, toties tikpat ātri dabūts atpakaļ: laboranti atraduši mazgāšanas līdzekļu vai antibiotiku piejaukumu. Zaudējumi — 175 rubļi. Tāda pati liksta piemēklējusi Centra fermu, kur zaudējumi ir 162 rubļu vērtībā. Jaunzēmelēs saskābuši 1275 kg piena, kas maksā 315 rubļus. Visi šie zaudējumi ir uz saimniecības rēķina, tātad — no kopējās kases.

Piens saskābis arī Vākšēnos, par to vairojam «Lauktehniku».

Nemierīga meitiņa

Ludzēnu fermā strādā Knospiņas: māte Inta un meita Dagmāra. Tas, ka strādā, nūdien būtu uzteicami, jo šai ģimēnē ar audzināšanu viegli vis neveicas: Dagmāra ir bridināta, kā darba pamešanas gadījumā viņa tiks nosūtīta uz speciālo skolu Alsviķos. Jāpiezīmē, ka 15 gadus vecā D. Knospiņa no Vaidavas palīgskolas izslēgta par klaiņošanu un skolniecei nepiedienīgu dzīvesveidu. Diemžēl arī Bērzaīnē viņa nav tas klusākais bērns. Acimredzot māmiņai tomēr jāklūst stingrākaļ un jāpilda savs audzinātājas pienākums. Bet vīriem, kas glūn uz Ludzēnu pusi, var ieteikt vispirms palasīt dažus attiecīgos kriminālkodeksa pantus: ka tikai nesanāk gadiem neredzēt ne mazas meitenes, ne Bērzaīni vispār.

J. ŠALTA foto